

عنوان مقاله:

آموزش از راه دور

محل انتشار:

پانزدهمین کنفرانس ملی حقوق، علوم اجتماعی و انسانی، روانشناسی و مشاوره (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

لیلا کریمی کنگرایی - کارشناس ارشد مدیریت آموزشی

معصومه رسایی سالاری - کارشناس زبان و ادبیات فارسی

فاطمه ضیائی - کارشناس مدیریت آموزشی

خلاصه مقاله:

آموزش از راه دور به لحاظ تاریخی مفهومی سیال دارد و در طول تاریخ معانی متعدد از آن استنباط شده است. در روزگار نخستین فردی که می توانست با مهارت شکار کند و آذوقه فراهم نماید، آموزش یافته محسوب می شد و زمانی دیگر فردی را آموزش دیده می دانستند که خواندن و نوشتن می دانست. آنچه امروزه از مفهوم آموزش استنباط می شود، فرهیختگی است، فرهیختگی مفهومی است که به رشد همه جانبه انسان اشاره دارد. بشر در طول حیات خود برای انتقال دانش و فرهنگ، شیوه های گوناگون به کار گرفته است. روزگاری مردی یا زنی، شبانگاه در کنار آتش غار می نشست و آنچه را به هنگام روز تجربه کرده بود، یا آنچه را در خیال و آرزو داشت، برای فرزند بازگویی کرد (آموزش شفاهی) و آنگاه که توانست نقاشی کند، از نقش و نگار کمک گرفت و زمانی که خط آفرید، به آموزش نوشتاری همت یازید. باید پیدایش صنعت چاپ را به عنوان نقطه عطف در شیوه های آموزش تلقی کرد که این خود برای آموزش همگانی گامی آغازین بود. انقلاب الکترونیک و پیدایش رسانه های جدید مانند رادیو، تلویزیون و کامپیوتر در قرن بیستم، نقطه عطف دیگری است که موجب دگرگونی بیشتر در شیوه های آموزشی گردید. آموزش از نظر گستردگی، در بستر زمان به نحوی آشکار متفاوت بوده است و مدت ها به طول انجامیده است تا آنچه از آن به عنوان آموزش همگانی تعبیر می شود، جامه ی عمل به خود ببوشاند. در روزگار باستان وحتى دوره طلایی یونان و در عصر فیلسوفانی مثل افلاطون و ارسطو، آموزش منحصر به طبقه آزاد جامعه بود و کسانی که از این قشر نبودند، از آن بهره ای نداشتند. در کشور پهناور ایران نیز در دوره هخامنشی و ساسانی و تا پیش از ظهور اسلام، کم و بیش چنین وضعی حاکم بود و آموزش و پرورش در انحصار اقشار ممتاز جامعه بود.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1948756>

